

Top 10 siergrassen voor een droge bodem

Siergrassen onmisbaar voor luchtige, natuurlijke uitstraling van beplante oppervlakken

Tijdens de Floriade 2022 bleek het weer eens: siergrassen zijn onmisbaar om een luchtige, natuurlijke uitstraling te geven aan borders en andere beplante oppervlakken. De doorgaande weg, die de invalsweg wordt voor de nieuwe wijk in Almere, was royaal beplant met eenjarigen, bollen en knollen. Zonder de grassen was het waarschijnlijk een wat ouderwets kleurenpallet geworden, maar door de grootschalige toevoeging van onder andere *Stipa tenuissima* 'Ponytail' werd het een feeëriek gezicht, waarvan menig bezoeker onder de indruk was.

Auteur: Marlien van der Linden

Een natuurlijke sfeer in de tuin is de trend en siergrassen passen hier goed bij. Om geen appels met peren te vergelijken, beperk ik me tot droogteminnaars. Misschien komt de rest een andere keer aan bod.

Combinaties

Laatst was ik in een tuin waarin de wat gedateerde *Berberis thunbergii* 'Helmond Pillar' stond. Niet een plant die direct hip overkomt. Hij was gecombineerd met een groot aantal *Deschampsia cespitosa* en als 'stroigoed' *Allium* 'Forelock'. Het effect was een modern, zeer eenvoudig te onderhouden border die er een groot deel van het jaar er *smashing* bij ligt. Prachtig.

Dit is nu precies de kracht van siergrassen. Ze maken één geheel van overbekende, veel gebruikte planten en van botanische bijzonderheden. Vaste planten en heesters komen beter tot hun recht als ze worden 'afgeblust' met siergrassen. Ook kun je er makkelijker kleurovergangen mee maken in een plan. Kortom, siergrassen zijn onmisbaar.

De bodem

De hierna genoemde soorten zijn voor alle grondsoorten geschikt, mits goed gedraineerd. Daardoor zijn ze ook te gebruiken op arme droge (zand)gronden. Liever zelfs, want staan ze op rijke grondsoorten, dan groeien ze te

Marlien van der Linden

hard, waardoor ze makkelijk uit elkaar vallen. Verschraal de grond zo nodig met grof zand, fijn grind of, nog beter, lava in een kleine fractie.

Het voorjaar

De lastige periode voor het beeld van siergrassen is het voorjaar. Wanneer de eerste sprietjes groen boven het afgestorven blad uit piepen, kan het oude loof afgeknippt worden. Tot rond de langste dag zijn het vaak groene bolletjes tussen de andere beplanting. Dat geeft wel de gelegenheid om bloembollen in de buurt te planten. Het loof van de bollen kan rustig afsterven naast het siergras dat steeds groter wordt.

1. *Carex testacea* 'Prairie Fire'

Binnen het geslacht *Carex* zijn veel verschillende soorten, die ook in grondbehoefte zeer uiteenlopen. Onze inheemse zeggesoorten houden meestal van veel vocht. Deze *Carex testacea* komt van oorsprong uit Nieuw-Zeeland. De selectie 'Prairie Fire' valt op door de extra diepe oranje kleur van het blad. Hij bloeit zelden, dus is er geen kans op uitzaaien. Op de foto is hij gecombineerd met *Geum* 'Prinses Juliana' en een witbloeiende tulp. In de winter wordt hij iets minder mooi, maar hij blijft boven de grond. Deze plant wordt ongeveer 30 cm hoog.

2. *Cortaderia selloana* 'Sunningdale Silver'

De gezaaide vorm van *Cortaderia selloana* wordt een woeste bos. Bij een zaailing weet je niet of die een mannelijke of een vrouwelijke bloem heeft. In het geval van pampasgras hebben de vrouwelijke bloemen meer sierwaarde. Daarom zijn alle cultivars vrouwelijk. De meerwaarde van 'Sunningdale Silver' zit hem in het openvallen van de pluim, voor een transparanter beeld. De oudere cultivars blijven compact qua bloeiwijze. Bovendien oogt de kleur van de pluim lichter bijna zilverkeurig. Ruim er een flinke plek voor in, ongeveer één vierkante meter. En wees gewaarschuwd wanneer je hem in maart terug knipt; het blad is zo ruw dat het de huid kan verwonden.

3. *Deschampsia cespitosa*

Zowel deze ruwe smele als de bochtige smele (*Deschampsia flexuosa*) is inheems. *Deschampsia cespitosa* houdt van wat vochtigere omstandigheden en kan schaduw goed verdragen. De pol blijft vrij laag, met smalle sprietten die in de winter blijven staan. De bloeiaren worden tussen de 50 en 100 cm hoog, afhankelijk van de cultivar. 'Goldtau' blijft het laagste, zo'n 50-60 cm; 'Goldschleier' tot wel 1 m. Deze cultivars worden al vele decennia gebruikt in tuinen. Ze hebben op sommige grondsoorten de neiging om uit te zaaien. Nieuwkomer 'Palava' doet dit niet. Deze is zeer geschikt als ondersteuningegroen in de border naast vaste planten, omdat hij goed rechtop blijft staan. Met voldoende substraat ook voor de daktuin.

4. *Eragrostis spectabilis*

Alleen al vanwege de Nederlandse naam, purper liefdesgras, zou je dit grasje in de tuin willen hebben. Hij blijft vrij laag voor een gras, met een wolk aan kleine, fijne zaadjes aan lange steeltjes. Het geeft een zeer subtiel effect, zeker als er regendruppeltjes aan blijven hangen. De plant is zeer geschikt voor droge grond en wil liefst een plek in de volle zon. Het blad is ongeveer 1 cm breed; de plant zelf wordt inclusief bloeiwijze ongeveer 50 cm hoog.

5. *Helictotrichon sempervirens*

In een duin- of mediterrane tuin horen blauw-grijze tinten. Dan is *Helictotrichon* of sierhaver onmisbaar. *Leymus arenarius* is eigenlijk een plant die in de duinen voorkomt, maar het is zo'n snelle groeier met worteluitlopers dat hij snel de hele tuin verovert. *Helictotrichon* heeft wel een losse structuur en blijft als pol op zijn plaats. Hij wordt tussen de 60 en 100 cm hoog, is wintergroen en accepteert zowel droge zandgronden als vochtigere omstandigheden op andere grondsoorten. Het is een makkelijke plant met een natuurlijke uitstraling.

6. *Melica ciliata*

Opeens zie je *Melica* opduiken in tuinen in binnen- en buitenland, zowel *Melica uniflora* met zijn fijne zaadjes als de meer aanwezige *Melica ciliata*. Vooral vanwege de vroege bloei is hij geliefd bij tuinontwerpers, die zo al aan het begin van de zomer een luchtig effect in een border kunnen krijgen. Hij bloeit al vanaf eind mei, waarna de bloeiwijzen tot in de winter blijven staan. Hij mag droog, zonnig en op kalkrijke grond, maar kan andere omstandigheden ook aan.

7. *Molinia arundinacea* 'Windspiel'

Het was moeilijk kiezen: ofwel *Molinia caerulea*, die lager blijft en wat stijfjes kan ogen (wat ook een prettige eigenschap kan zijn; hij blijft goed rechtop staan), ofwel deze *Molinia arundinacea*. Ik heb gekozen voor de laatste vanwege zijn transparantie, wat een prachtig luchtig effect geeft. Mits geen zomerstorm, bewegen de aren elegant mee op de wind. 'Transparant' is de bekendste cultivar, maar 'Windspiel', die ook een hoogte van 2 m kan halen, heeft nét iets duidelijker, donkere bloeiaren en helt iets meer over. Op de foto is de plant aan het begin van zijn ontwikkeling.

8. *Sesleria autumnalis*

Dit is een vrij laagblijvend wintergroen gras, dat mooie stevige pollen maakt en zijn aren bewaart tot ver in de winter. Hij wordt niet veel hoger dan 50 cm en is voor alle grondsoorten geschikt, mits in de (half)schaduw. Het is een grasje met body dat weinig onderhoud nodig heeft. Deze plant begint steeds meer ontdekt te worden. Ook de andere soorten, zoals *S. caerulea*, *S. nitida* en *S. heufferiana*, zijn makkelijk in het gebruik.

9. *Stipa gigantea*

Een plek in de zon, meer vraagt deze *Stipa* niet. De grondsoort maakt hem niet uit. Door zijn vroege bloei en flinke hoogte is het voor lange tijd een architectonische aanwinst in de tuin. Hij bloeit al in juni en de aren blijven mooi tot de winterstormen de stengels doen knikken. Hij kan goed als solitair gebruikt worden, omgeven door lage vaste planten of heesters, maar ook zoals op de foto, gemengd met andere transparante bloeiwijzen, zoals die van *Verbena bonariensis* en *Knautia macedonica*.

10. *Stipa tenuissima* 'Ponytail'

De natuur heeft vele verrassingen: wie had verwacht dat nummer negen en tien verwant zijn? Toch is het zo. Dit kleine broertje mag zeker niet ontbreken; hij is ideaal voor alle gronden in de zon als voegplant met zijn ijle friscroene groeiwijze. Als de grond maar gedraineerd is, vindt hij zijn plekje wel. Op arme grond heeft hij zelfs de neiging tot uitzaaien. Dat hoeft niet vervelend te zijn want het kan juist natuurlijk overkomen, maar het is wel iets om rekening mee te houden. Het loof blijft in de winter boven de grond staan. Dat zorgt voor een mooi winterbeeld, want het fijne blad wordt strogeel met groen. Op rijke gronden groeit de plant soms zo hard dat hij slap wordt en na een flinke regenbui plat gaan liggen. En krijg hem dan maar weer overeind ... Daarom is het raadzaam om in dat geval de bloeiaren er in juni uit te knippen. De plant is dan niet meer topzwaar en houdt zich beter. Doordat *Stipa* wintergroen is, heb je al in het voorjaar een leuk grasje, terwijl de meeste grassen zich nog moeten ontwikkelen.

Ze maken één geheel van overbekende, veel gebruikte planten en botanische bijzonderheden

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!